

РОЛЬ АНАЛІЗУ В ОБЛІКОВІЙ ПОЛІТИЦІ ПІДПРИЄМСТВА*Х.В. Візор, 5 курс**Науковий керівник – Р.К. Шурпенкова, к.е.н., доцент**Львівський інститут банківської справи**Університету банківської справи НБУ*

Ефективна та раціональна організація бухгалтерського обліку на підприємстві починається з розробки його облікової політики, яка передбачає вибір комплексу методичних прийомів, способів та процедур організації та ведення бухгалтерського обліку підприємством з числа загальноприйнятих в державі. Тобто, облікова політика конкретного підприємства залежить від політики держави в сфері бухгалтерського обліку. Термін "облікова політика" означає сукупність принципів, методів і процедур, що використовується підприємством для складання та подання фінансової звітності, при підготовці якої великого значення, в свою чергу, набувають вибір і застосування облікової політики[4].

Ринкові методи господарювання вимагають досконалих, конкретних і незмінних правил ведення бухгалтерського обліку та звітності на підприємстві. А встановлення таких правил, в свою чергу, потребує перш за все отримання достовірної інформації для прийняття обґрунтованих рішень, наукового аналітичного підходу, поєднання інтелекту та досвіду працівників підприємства. Саме це визначає актуальність даної теми.

Головна мета аналізу — вчасно виявляти й усувати недоліки у фінансовій діяльності й знаходити резерви поліпшення фінансового стану підприємства і його платоспроможності[2,с.43].

Метою даного дослідження є обґрунтування необхідності використання економічного аналізу у проведенні власної облікової політики підприємства, яка хоч і базується на нормативно-правових засадах, визначених державою, проте потребує індивідуальності підходу, який власне і формується на основі економічного аналізу всіх її складових.

Сучасний економічний аналіз ґрунтується на використанні всіх джерел економічної інформації, яка відображує економічну, правову, соціальну, психологічну та інші сторони управління підприємством. Отже, економічна інформація може розглядатися в трьох аспектах: споживчому – корисності для управління, економічному – вартості; естетичному – сприйнятті людиною. Цінність інформації, зазвичай, визначається економічним ефектом фінансово-господарської діяльності об'єкту управління. Основною вимогою до інформації є її корисність під час прийняття рішень. Для забезпечення цієї вимоги інформація повинна бути зрозумілою, доречною, достовірною, а також відповідати ідеї гармонізації та стандартизації.

Підприємство самостійно визначає свою облікову політику і вибирає форму ведення бухгалтерського обліку з дотриманням принципів, встановлених законодавством.

Облікова політика кожного підприємства, базуючись на загальних нормативно-правових актах, що її регулюють у всьому народному господарстві, все ж таки відрізняється за низкою індивідуальних підходів на кожному окремому підприємстві. Добре налагоджена аналітична робота на підприємстві забезпечує широке використання результатів усіх видів аналізу у діяльності підприємства, а зокрема у формуванні власної облікової політики підприємства.

Складовою облікової політики підприємства є визначення насамперед конкретних обов'язків кожного працівника бухгалтерії підприємства та посадових інструкцій, де деталізовано облікові процедури, які окреслені сутністю його сегмента в цілісному циклі опрацювання документів і реєстрів бухгалтерського обліку та складання й подання фінансової звітності користувачам. Водночас, вимоги ринкової економіки, посилюючи значення фактографічної інформації в управлінні діяльністю підприємств, зумовлюють розширення кола обов'язків облікових працівників, зокрема включення в них функцій аналітичної інтеграції облікових даних і звітних показників, адже реальії на більшості підприємств такі, що менеджери в основній своїй масі є спеціалістами-технологами, а тому надто специфічна облікова політика, інформація ними, звичайно, ігнорується при формулюванні управлінських рішень, і приймаються вони нерідко лише на основі інтуїції[1,с.52].

Незважаючи на свою значущість і результативність в процесі прийняття рішення, аналіз до цього часу продовжує займати незначну питому вагу в бюджеті часу різних економічних служб підприємства. Це, в свою чергу, відбивається на низькій ефективності рішень, що приймаються, веде до управлінських помилок і прорахунків.

Причин недолік ефекту управлінських рішень багато, але однією з основних є неповнота і невисокоякісність аналітичної інформації. Вимоги повноти інформації з позиції економічного аналізу означають, що в ній повинні бути дані, достатньо деталізовані для того, щоб на їх основі провести всесторонній аналіз. Якість одержаної інформації і ефект її використання в процесі аналізу, в свою чергу, багато в чому залежність від точності ідентифікації проблеми. Без правильного визначення суті вирішуваної проблеми, зібрана інформація не принесе бажаних результатів [3, с.5].

З потреб організації управління господарськими процесами виникає необхідність безперервності інформації, яка дозволяє в ході аналізу точніше реагувати на особливості часової динаміки. Безперервність інформації потрібна також як умова більш надійного прогнозування.

Отже, вищенаведені вимоги впливають із специфіки економічного аналізу, і тому слід вважати, що вони розповсюджуються на всі види інформації, незалежно від того, яким видом обліку або розрахунку забезпечуються ті чи інші дані. Система показників ефективності діяльності підприємства дає можливість здійснити економічну оцінку попередньої діяльності підприємств, пошук резервів підвищення ефективності господарювання на перспективу, – тобто створити аналітичну базу для формування власної облікової політики підприємства.

Економічний аналіз відіграє важливу роль в економічному розвитку. Він виступає провідною з'єднувальною ланкою між бухгалтерським обліком і прийняттям управлінських рішень. Завдяки цьому створюються умови для забезпечення безкризової ефективної діяльності суб'єктів господарювання.

Список використаних джерел

1. Дерій В. А. Організація бухгалтерського обліку в підприємстві/ Дерій В. А.: Курс лекцій. – Тернопіль: Джура, 2003. – 92 с.
2. Економічний аналіз / За ред. М. Г. Чумаченка. – К.: КНЕУ. 2001. – 236 с.
3. Кірейцев Г. Облікова політика підприємства/ Кірейцев Г. // Бухгалтерія в сільському господарстві. – 2000. – №4. – С. 4–8.
4. <http://dspace.uabs.edu.ua/jspui/bitstream/vpluveconomanalizy.pdf>.